

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-25
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Легіон.
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . 15.00 „
Піврічно . . . 30.00 „
Річно . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-КИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

РАВТ ПРЕСИ 12 ЛЮТОГО

Українські справи — предметом женецьких нарад.

Як подає агенція АТЕ, вчора пополудні ко-
митет трьох (для справ меншин) відбув засідан-
ня, на якому м. ін. розглядав петицію україн-
ців з Румунії з минулого року.

„БЕЗ СЕНЗАЦІЙ“

Секретаріат Ліги при підтримці Англії та
Франції хоче, щоб сесія перейшла „без сенза-
цій“, себто спокійно, без дразливих моментів,

що моглиб підкреслити безсилля Ліги. Невідо-
мо лише, чи до тої лінії достосується Літвінов,
який, як кажуть, буде домагатись енергійних
кроків проти Японії.

Жидівської скарги проти Румунії не при-
знано наглою, тому Рада Ліги займеться нею
щойно у травні, згідно з нормальною проце-
дурою.

Франція зірве союз зі ССРС?

Як твердить „Дейлі Мейл“, в добре поін-
формованих колах сподіються небавом зміни
французької закордонної політики: новий
французький уряд увільниться від зобов'язань,
які на нього накладає франко-світський союз.

Мін Дельбос підчас своєї подорожі ствер-
див, що середньо-європейські союзники Фран-
ції давнь би витягнуті до війни, по боці
ССРС. На думку французького ген. штабу
цей союз є скоріше тягарем, ніж поміччю, бо
світські збройні сили не вистачають,
щоб ними з успіхом вести модерну
європейську війну.

Згідно з тою орієнтацією, французький у-

ряд робить натиск на чехословацький, щоби
він заспокоїв домагання німецької меншини.

ССРС ОБМЕЖУЄ ПОШТОВИЙ ОБОРОТ З ЯПОНИЕЮ.

ТАСС повідомляє: 26. ц. м. ССРС повідо-
мив Японію, що віднинішнього дня спинює ви-
сылку і транзит поштових пачок між обома
державами в одному і другому напрямі.

Цю постанову мотивує ТАСС ось ськ: Я-
понська і манджурська влада нелегально пере-
тримувала довше як мала право пачки світ-
ських громадян, також притримала світських
летунів, що заблукали на поштовому літаку і
причалили в Манджурії.

Хто буде президентом німецького державного банку?

У наближних тижнях відбудуться вибори
президента німецького державного банку. До-
терешній президент д-р Шахт ледви чи кан-
дидатиме знову, бо він уступив зі становища
міністра господарства. Його наслідником ма-
буть стане д-р Курт Шредер, голова торговель-

но-промислової палати у Кельні і член управи
банку міжнародних виплат.

Шредер споріднений з відомою родиною
англійських банкірів Шредерів; він мав би змо-
гу навізати контакт з англійськими фінансо-
вими колами.

Альбанський король жениться з малярською аристократкою.

У Будапешті розійшлись поголоски, що
альбанський король Ахмет Зогу хоче одружи-
тись з графівною Геральдіною Апоні, внучкою
б. короля пісарського двора. Як подає „Ма-

лар Орсаг“, вона виїхала вчора рано з кілько-
ма членами родини на тиждень до столиці Аль-
банії — Тірани, де мабуть заручиться з коро-
лем.

В Абісинії неспокійно?

Як сповідають абісинські політики, що жи-
ють у Лондоні, недавно дійшло до кривавих
бій у 4-ох абісинських провінціях, де італійці
хотіли зміцнити своєї влади. На півночі

абісинські загони зловили 3 італійські куріні в
загідку та здасятували їх.

Ту вістку потверджує абісинське посоль-
ство в Лондоні; агенція Стефані заперечує її.

Вибух гранати у французькому місті.

Як же ми вчора згадували, у муніципальній
лабораторії у Вілжурі дійшло до вибуху з не-
відомої причини. Виявляється, що це вибухли
гранати, скопфісовані в домі „кагулярів“,
які там жили, коли вони вантажили їх на самохід.

Згинуло 11 осіб, у проміні 2-ох кілометрів по-
вилітали шиби. Безпосередня причина вибуху
невідомо; директор лабораторії твердить, що
могла його спричинити хіба необережність.

Національні літаки збомбардували Валенсію.

125 УБИТИХ І 208 РАНЕНИХ.

В національних літаках збомбардувало вчор-
а в тоді 240 Валенсію — спершу передмістя.

описав центр. 125 осіб згинуло, 208 ранено;
кілька домів зовсім звалилося.

ТУЧАПИ І ГРИНЬКИ.

Львів, 27. січня 1938.

В дописі з Варшави „Діло“ з 26. січня ц. р.
повідомляє, що своєрідну сенсацію у Варшаві
викликала несподівана конфіскація офіційну пра-
вославної митрополії „Слово“ з 16. січня ц. р. за
статтю п. н. „Справа Гриньок“. Конфіскацію
„Слова“ перевели майже одночасно з інтервен-
цією митрополита Діонісія в міністерстві віро-
ісповідань і освіти про відомі дещо події з пере-
ходом православних на римо-католицизм у селі
Гриньки і кількох інших громадах на польсько-
світському кордоні біля Лановець, креманець-
кого повіту на Волині.

Про хід подій в Гриньках і околиці редак-
ція „Діла“ має — наскільки мені відомо — низку
статтей і дописів, яких не може оголосити з
„незалежних від себе“, але надто добре відомих
причин. Про них знає теж і Українська Парля-
ментарна Репрезентація і використовує їх на пар-
ламентарній арені та розкриває куліси цієї справи.
Тоді можливо і наше громадянство довідається
більше про події, про які сьогодні кружляють
здебільша тільки устні звідомлення.

Гриньки не новина. У ході нашої історії від
другої половини 14 століття та в історії польсько-
українських взаємин під впливом тогочасного
польського законодавства, експансії римо-като-
лицизму і рухливості його духовенства бували
подібні випадки. Златинізували вони в цілості
заможну шляхту, полишаючи при вірі і мові багь
ків лише збогу ходацькову шляхту, що господар-
ським положенням і побутом не ріжнілась ба-
гато від селян панщинників. Пропала для нас
і значна частина міщанства, а національно від-
сталю від нас і вище уніятське духовенство. О-
дичем, але у загальній сумі в поважній скіль-
кості, покидали наші ряди окремі люди чи ро-
ди, зваблені у чужий табір передовсім, а то й
виключно, виглядами на матеріальні особисті
користи.

Процес демографічних змін ішов безупинно
на широких просторах українських земель май-
же по сам Київ, особливо широким поясом на
шляху Перемишль—Самбір—Львів—Тернопіль—
Проскурів—Винниця—Біла Церква, куди головни-
йшла польська колонізація зі заходу, не тільки
шляхотським, але і селянським елементом. А
проте значніших цифрових змін у нашу шкоду
цей процес не приносив. Втрати у верхах по-
кривали з відсотками ански у низах, що асимі-
лювали без ніякого напору і без міражів мате-
ріальних благодатей, яких панщинник і не міг
дати, польських колоністів силою самого зако-
ну природи. Остаточне сальдо вікового демо-
графічного процесу за винятком деяких наших
західних окраїн — за історичної Польщі було
для нас корисне.

Польська етнографічна границя посунулася
значно на схід нашим коштом щойно під пану-
ванням Австрії і Росії. Вже за австрійських ча-
сів в добі панування германізаційного режиму
стали ми в користь поляків великі простори
між Сяном і Вислокою та Вислоком і здохли
трансверсальні залізничні лінії Сянік—Новий
Сянік та на північ від неї. Остались там по нас
тільки топографічні і родинні назви і нечислен-
ні рідкі оазис. Цей похід тривав і далі, переї-
шов долини Сян на схід і сплиняв щойно з
кінцем мин. століття з хвилиною пробудження
нашої національної свідомості і перших спроб
нашої національної організації.

Останнім більшим і замінним явищем цього
походу і теренового зиску при допом. римо-кат-
костела був перехід села Тучапи, ярославського
повіту, на римо-католицизм на кільканадцять літ
перед вибухом світової війни, що свого часу на-
робило у нас багато шуму. Сталося це недалеко
Ярослава, міста, де у єзуїтській колегії винос-
відновитель української державности з половини
17. ст. Богдан Хмельницький.

дає останні звістки з простору
форму приємну для зору
для вуха мелодію прозвучу...

На просторі між Сяном і Збручем спорядичний „маранізм“ не припинювався аж до упадку Австрії. Кажу, „маранізм“, бо якщо там була осталься і закріпилася українська влада, то з наших своєрідних „маранів“ не було ні ні і сліду — вернули назад до віри і нації батьків.

Більше живо „маранізму“ наставо за часів відродженої Польщі. Про це можуть сказати неодноразово наші міські парохії, між ними і святоюрська у Львові. Перед віками рятували своє існування євангельські жиди переходом на католицизм, у двадцятому столітті робили це деякі наші люди зміною обряду — теж у тій самій цілі. Однак ані це відступство, хоч як воно для нас прикре і небажане, ані приплив польських колоністів та урядовців на наші землі, не змінили основно їх демографічного складу, а лише механічно скріпили дещо популяційну статистику по польському боці.

З більшим може розмахом ішов наступ на північно-західні українські землі. І тут повна аналогія з нашими землями на захід від Сяну, що ми їх стратили в ході поляків за чужого австрійсько-німецького панування. Переслідування російським урядом унії, якої визнавали не були поляки, тільки українці і далі на півночі білорусини — потомки колишніх православних, та її насильне скасування в останньому етапі на Холмщині і Підляшші в 1875 р. вийшло, як відомо, остаточно на користь не Москві, а Польщі. Прославлені у поляків Крожі з їх селянськими мучениками, нашої, не польської крові і багато, багато подібних менших Крожів, словом, велика полоса Підляшшя і частина Холмщини з людністю понад 200.000 безпосередньо по проголошенні толеранційного релігійного указу з 1905 р. — отже ще за царських часів — перейшла масово на римо-католицизм і пропала в польському національному таборі для протесту проти московського насильства: Чужі руки, австрійсько-німецькі і московські в часах, коли не бу-

до Польщі на політичній карті Європи, працювали несвідомо в користь поляків, збільшуючи нашим коштом у дуже видатний спосіб їх етнографічну територію з переселенням їх значно на схід.

Таких успіхів у демографічній діяльності, як мали їх поляки за Австрії і Росії в 19. і з початком 20. віку, сьогодні у своїй державі не мають і не будуть мати. Не допоможе тут рішально ні колонізація, ні ті закони і проекти, ні практика, якої ми свідками. Відношення сил між поляками й українцями — навіть у популяційній діяльності — засадничо того всього не змінить. Про винародовлення нас нема мови, навпаки, мусимо рахувати, що у майбутньому нормального суперництва зможемо відбити чимало втраченого.

Події в Гриньках — один з епізодів, що їх обсервуємо не від ніг. Цікаві вони для нас тим, що скоїлися на землі, яка видала в половині 17. віку багато воїнів шляхти, навіть покатоличеної та ополяченої (а то й суто польської), що творили найкращий воєнний і державно-творчий матеріал у рядах Богдана Хмельницького. Неодноразово з них наложив і голову в боротьбі за українську державність, явно покидаючи „маранізм“ і вертаючи до віри батьків. Прикладом є Станіслав — пізніше як православний Михайло Кричевський, волинський шляхтич, один з найліпших і найбільше заслужених полководців Богдана Хмельницького, що погіб за Україну і став нашим національним героєм.

А зі сучасності? Приклад з польським, волинським шляхтичем Вячеславом Ліпінським, зльвівським українським істориком та державником.

На шляху між Тучапами і Гриньками за сорок останніх літ сталося чимало. Змінилися державні кордони, впали давні велитні, не подався у своїй масі наш нарід.

Д-р Степан Баран.

Турботи чехословацької влади.

Ужгород, у січні 1938.

За двадцять років свого існування чехословацька республіка безперечно виправдала себе. Не вважаючи на сторонні несприятливі вітри, державний корабель цієї молоді держави не зазнав більших ускладнень чи потрясень. Навпаки. З усіх повзених новотворів ЧСР є одною з найкраще сконсолідованих держав. Вона зорганізувала і озброїла добру армію. Валюта її в порядку. Торговельний бізнес активний. Бюджет зривноважений.

Назверх, як і кожна держава в світі, Чехословаччина має своїх приятелів і своїх ворогів. Але доля хотіла, щоб ці приятелі були „далеко“ та й прийняв їх не була стійна: СССР розчарував, Мала Антанта, твір д-ра Бенеша, існує скоріше на папері і в уяві, Франція має мало часу для своїх малих приятелів, бо її всі сили абсорбує внутрішня боротьба з розкладовою пропагандою комуністів. Зате вороги, що сильним перстенем оточують кордони республіки, все міцнішають. І ЧСР мусить покласти свою долю у власні руки.

„Все на скріплення границь! Все для оборони держави!“ — ось гасло і турботи чехословацького уряду.

Географічне положення Чехословаччини дуже незвичайне. Мала розмірно держава, з яких півтора десятка мільйонів мішаного населення, має 4.120 кілометрів державних границь. Вони діляться так: Чехія — 2.123 км., Словаччина — 1.371, Закарпаття 626 кілометрів.

Щоб закріпити свої границі і зміцнити оборону держави, чехословацький парламент примушений був для цього визначити на 1938 р. 58% усіх державних видатків. Таким чином оборона ЧСР цього року буде коштувати чесько-словенське громадянство 5.4 мільярдів чеських корон.

Разом з технічним зміцненням границь і належною приправою армії, але енергійна військова підготовка всього населення коштує на чимало оборони. Але в парі з цим обіцяють, ся в краю досить характеристичні чвари. Зда-

ється нема дини, щоб чехословацькі суди на охорону республіки не виносили кілька присудів великої грошової кари, довічної в'язниці, а то й смертної кари за державну зраду і за шпигунство. Підсудні звичайно походять з мас меншинного населення краю — це німці і маляри. Також були вже випадки коли перед судом ставали одиниці за те, що вели переговори з сусідніми державами про військову допомогу Словаччині на випадок, колиб вона силою почала здобувати собі автономні права. (Промова міністра І. Дерера в прасковому парламенті).

Радіостанція на Волині.

В Луцьку стане радіостанція. Місце для неї вже вибрано — передмістя Красне, район цегельні. Виготовляються плани, з весни мають розпочатися будівельні роботи і восени матимемо перші авдіції.

Думку про створення в Луцьку радіостанції українське громадянство широко привітало, маючи на увазі не тільки особисті приємності, але й політичні міркування. Справа в тому, що радіо й приймачі швидко поширюються по селах. А що українську молодь у першій черзі цікавить українське життя, то й „хапає“ вона переважно Київ. Бо хібаж не цікаво почути, що діється на Україні? Та на біду ми знаємо, як відповідає дійсності те, що надають совітські радіостанції. Все має на меті пропаганду совітського режиму та вироблення у слухачів пова до кодолами СССР раліофільських настроїв.

Та й на цьому не кінець. Молодь, що піддала під вплив комуністів та б. „Сельробу“, не задовольняється вже Києвом і „хапає“ просто Москву.

Таким способом перед пропагандою чеського московізму зникли кордони й всякі інші досконалиші перешкоди.

Як кажуть, луцька радіостанція, між іншим, і матиме своїм завданням паралізувати згада-

З цього можна вивести, що між чехами і словаками далеко ще від тої ідилії, про яку можна думати, читаючи праскову пресу. Як бачимо, словаки ніяк не хочуть поступитися своїми правами і національними ідеалами в користь державної мієвасії, що її провадить Прага.

Мимоволі виникає питання: а як стоїть справа на сході ЧСР? Знов таки досить поглянути на карту, щоб перекоонатися, яку велику частість під політичним і військовим оглядом має для цієї держави Закарпаття. Саме тут розгортається ворожий для ЧСР, обруч і для майбутньої держави безпосередньо стикатися й своїми приятелями.

Одначе, зміцнюючи свої границі і тут на сході, Прага через своїх відпоручників на Закарпатті, не хоче наперекір сама собі, робити все можливе, щоб тільки остаточно зміцнити українському населенню цього краю віру у братерське співжиття з чеським народом. Її ширити нікому не потрібне і зневажливе бачення населення на Закарпатті московізму, розбивати один нарід на три ворожі групи, водити штучними засобами т. зв. мовний масовий дотепер в культурному світі сучасний плебісцит, підчас якого неграмотні батьки відтиском пальців при допомозі недолгих чинників голосують за той чи інший шкідливий підручник для своїх дітей, зобов'язуватися власним своїм національним інтересам і цій ряд подібних розпорядків — все це на нашу думку не зміцнить оборонних інтересів українського населення Закарпаття і в майбутньому не вийде на користь Чехословаччині.

Для чогож все це робиться? Відповідь має бути коротка: для чехізації. Плекаючи московізм на Закарпатті, чехи тим самим руйнують і приготують ліпший ґрунт для чехізації. Те, що дотепер в цьому відношенні було на Закарпатті, видно, ще замало. Дев'ять років тому на Закарпатті чехів взагалі не було. А сьогодні там приблизно на 10—12 днів цього населення припадає один чех. Вони займають тут усі урядові місця, починаючи звозного і сільського листоношу.

Словаччина добре розуміє плани прасковського брата щодо Закарпаття. Щоб не впасти в майбутньому між чеськими і словачками із заходу і сходу, Словаччина навіть не має ослаблення боротьби з чехізацією в релігійні власного краю, повела досить енергійний наступ і собі на Закарпатті. На чимого вогонь словакізації, при мовчазній згоді підшла українська Присяжщина.

Коротко. Зміцнити свої державні межі і поширити передовсім на рахунок Закарпаття свої етнографічні межі — ось, зважаючи на завдання чехословацького уряду у двох роках існування республіки.

ну совітську пропаганду та відіграти увагу слухачів власними авдіціями.

Отут-то й родиться серед українського медіанства ціла низка думок, що викликають майбутніми авдіціями луцької станції за все досконалий характер інформації (ПІАТ-ом, місцевею та позаміською пресою і т. д.) про місцеве життя викликають сумні рефлекси: в цих інформаціях чи є життя або не існує, або відображається у кривому дзеркалі.

Щоб унаочнити собі цей хронічний дефіцит інформації, не треба аж сходити до приміоників різних часописів — достатньо переглянути останні інформації, хоча й дії в с. Гриньках на Кременчуцькій вулиці, читаючи про себе подібні інформації (якщо взагалі до них доходять часописи), міцно чухаються за ними і мають:

— Чи то ми, чи не ми?

Отже, колиб луцька радіостанція була на шляху, стала з'являтися інформація про місцеве життя, то це було б просто: промовчування української преси, а може ще і протичужинської преси, асиміляційних цілей, то безсумнісно

мивється із своєю метою: відтягнути очі українського населення від близького червоного Сходу. Навпаки, подібні інформації з місця підлягають до неї довіря населення та ще сильніше звернуть його увагу в бік радіостанцій Сходу.

Зрештою, оці офіційно-пропагандові промови на всіх святах (на Волині так часті!), з врахуванням усього чужого та з промовчуванням усього українського, населенню так надокучили й обридли, що вже сама думка про них насторожує їх зовсім неприхильно.

Тільки значна й поважно поставлена українська частина програм, без тенденційного перекручування дійсності та без явної чи скритої денационалізаційної мети, зможе справді зацікавити українських слухачів і відвернути їхню увагу від східних станцій. Українська Служба Божа в більшості свята, українські хори, реферати з нагоди національних свят, реферати на теми, що найбільше цікавлять українські маси (історичні події, народні пісні й танці, українські письменники, історія міст і т. д.) — оце справді моглоб зацікавити та прихилити українських слухачів як міст, так і сіл.

Зрештою, українські радіослухачі й мають право вимагати, щоб волинська радіостанція обслуговувала їх відповідним способом та з користю для їхнього духового-національного життя.

Але й цього мало. Українське громадянство не може обмежитись самими вимогами; воно вже тепер повинно готуватись до того, щоб дати радіостанції необхідний матеріал з українського життя та передовсім добрих виконавців.

НОВА КНИЖКА

ЮРІЯ КОСАЧ:

„ЧАД“

повість

Є в історії наших емігрантів, що розплутують у своєму гурті таємничу справу одного вбивства.
ЦІНА КНИЖКИ 30Л. 2.20, ПОРТО 30 СОТ.
Видати в Адміністрації „Діло“, Львів, Ринок 10, II.
І у всіх книгарнях.

ШАРЛЬ ФОЛЕЙ.

Смарагдовий перстень.

(Докінчення).

Клотильда здавалось, що Божа воля підтримує її намір і що останні слова Гігетки припали до неї тільки на те, щоб полести її до виласу жертви. З важким серцем, зі сльозами в очах стигла безталанна дівчина з пальця перстень зі смарагдом вишитою в формі змій і віддаючи його на палець своєї товаришки сказала швидко, щоб плач не перервав її мови:

— Візьми, Гігетко, цю пам'ятку від мого брата: він до тебе в дійсності належить, бо Фридрих твій наречений. Ніколи, навіть ні в якій не здіймай його з пальця!

— Ох, дякую! — зашептала Гігетка, зворушена і полем адлячності, що не мала ані пошани до цієї цінної подарунки.

— Не бієся, цей перстень ніколи вже не покине мій палець! Але, добра Клотильдо, чи можу відплатитися тобі за це?

— Ну, — відповіла на це паночка з Хальмстада, — тепер уже зовсім певна свого відради, — відступити мені на цю ніч твоє ліжко на вулиці Хальмстада, а ти ляжеш собі на моє біле ліжко. Сторожі вложили на твоє ліжко свіжої постільної речі, а ти вже тверде, так, що я не можу на ньому заснути. А прещінь мені відпочинку дуже потрібно. Це мені додасть сили, якої мені так буде потрібно.

— З радістю, — крикнула Фридрихова мати, хоч залунала над скритим значінням останніх слів Клотильди. — Це не відбере мені нічого з такої ніччю не зможу заснути. Буде мені до того бачити думати, поштуючи цей перстень до своїх уст. Зляється мені, що твій перстень буде моїм талісманом, що принесе мені щастя.

— Це в такому думую, — відповіла Клотильда, — і зовсім успішною.

Нічого вже більше не додали, боячись, щоб

38 вигр в однім дні!

В останнім дні тягнення 4 класи впали додаткові вигри:

по 2.500 золотих на льоси чч.:

17134									178312
43322	55176	67430	108523	122495	150574	162208	165992		186836
53956	55203	73159	111056	149426	155232	163358	167133		192724
53969	57381	84449	111119	149447	155585	164615	169220		192949
55175	67401	93046	111126	149477	158273	165875	178226		192966

Закуплені в незмінно щасливій колектурі:

„НА ДІЯ“ львів, легіонів 11.

Шукаймо собі приятелів!

Вражіння українця з пластового Джемборі.

Прага, в січні 1938.

Голяндія — це невеличка перлина північної Європи. Це країна, де банкові полиці вгинаються від ваги ширшого золота, де державні музеї заповнені найціннішими мистецькими полотнами, вивезеними за добрі гроші з петроградських ермітажів, московських галерей та київських музеїв. Голяндія — країна культу всемогучого фьлорина і німної північної троянди — влітку м. р. завітчала свої розлогі луки найкращим цвіттом — пластовою молоддю всіх народів світу. Тільки українців там не було. Ні. Були й українці, але неофіційно і в дуже маленькій кількості. Всього дві душі: чи не єдиний українець у Голяндії п. Вайда та емігрант знад Дніпра і пластун М. Григорій із Праги.

21. січня ц. р. п. М. Григорій поділився у Празі з публікою, яка цікавиться пластовим рухом, своїми вражіннями з минулорічного пластового Джемборі, в якому взяло участь зверх 30 тисяч пластунів, маніфестуючи солідарність пластової молоді всього світу. Правда, маніфестація ця часом набирала досить дивних форм. Так наприклад, коли литовських пластунів не було в їх таборі, на їхній станок напали пласту-

ни-поляки, побили варту і знищили литовську мапу — таборову прикрасу. До справи мусіли вмішатись місцеві урядові чинники. Про неї багато розписувалась голяндська преса. Після цього випадку пластової „солідарності“ фреквенція відвідувачів обох таборів — литовського і польського — значно зросла. Литовцям публіка висловлювала співчуття...

Пластове Джемборі в Голяндії відбулося під гаслом: Шукай собі приятелів! Яка не тяжка була праця української „делегатції“ — п. Вайда і п. М. Григорій зустрілися на Джемборі принакрово, — всеж таки українці зробили все, що було в їх скромних мовях. До речі: цей матеріал мусів розшукувати „делегат“ із власної ініціативи і на власну руку. Щоб підшукати собі приятелів, приходилось українцям виступати з інформативними промовами, використовуючи для цього всякі нагоди, і навіть зі співом (сольові

ФУТРА МУЖЕСЬКІ І ЖІНОЧІ

окаційно до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

Гігетка з дальших пояснень не догадалась правди і щоб із шляхотності відкидаючи пропозицію, не перекреслила її плян.

Надійшла ніч. Обидві молоді дієчата щиро та довго обнялись.

Відтак Клотильда, коли завела Гігетку на ліжко біля дверей, відійшла углибину підземелля і лягла на свіжій соломі.

Одна й друга довго, дуже довго не могли заснути. Сестра молилась. Наречена цілувала смарагдовий перстень.

Але Гігетка перша закрила очі.

Добре перед північчю заснула, коли легонький шелест біля неї пробудив її. В першій хвилині боязко відхилилась, опісля пригадала собі ливне оповідання Клотильди і тремтючи — захоплена шаленою надією — підсунула свою руку до рук, що її шукали. Пальці зловили її пальці і гарячково стиснувши їх, почувли смарагд на перстені. У тій хвилині сильна рука допомогла їй встати, а вона мовчки, стримуючи в собі відлих, пішла за незнайомим, що вів її у темряві.

З легкого доторку ліктем до заліза і з шестесту рукава по найближчій стіні Гігетка додумалась, що передікчи через отворені двері й що йдуть вузьким коридором.

Чим більше віддаляювались, тим скоріше йшли. По багатьох закрутах у темнім лабіринті почала підлога повільно підніматися. Подув вогкого повітря огорнув їх. Якоюсь низькою брамою закритою бурляком, кущами, лісами, що розвізались по висохлім рові, вийшли наші втікачі на лісову поляну.

Довго тривало, поки скизні, бігом і страхом змучені, від дерева до дерева підкрадалися, віддалились до високого лісу.

Там на якійсь поляні, освітленій місячним світлом, випрямившись, стояли і підняли озне ланого під повільний ливоч ашавування б п лости:

— Гігетко!

— Ти Фридриху?

По цьому шаленому бігу в переможнім

запалі пристрасно обнялись. Але Фридрих нагло спитався:

— Але що є з Клотильдою — моєю сестрою Клотильдою?

Гігетка, освободившись з обіймів свого нареченого, відповіла перелякано:

— Клотильда?... Я не знаю. Спить у в'язниці. Твоя сестра просила мене, щоб я відступила й на цю одну ніч себе ліжко й щоб я лягла на її...

— А що із смарагдовим перстнем?... Як він дістався на твій палець?

— Клотильда мені дала його вчора... з гризком, щоб я ніколи не здіймала його з пальця, навіть в сні, але щоб я завжди носила його на твою пам'ятку!

Вони додумались відразу, яку вона жертва мовчки принесла. Додумались і — нагло — з острахом від себе відскочили, немаче радість, якої заощували, була грішною, украденою радістю.

Пришло їм на думку вернутись до замку, дістатись знову до в'язниці. Але це було неможливе. Фридрих знав, що двері вже заперті; співзвучний сторож скінчив свою службу. Ясний ранок показувався над верхівками дерев; в замку трубили.

І зрозуміли вони, що з невинною жертвою доброї Клотильди притихло їхнє щастя — неминуче.

Тепер їх жаль і біль зблизили та одне одному кинулося в обійми.

Фридрих обняв Гігетку і підтримував підчас коду. Плуги зеленою стежкою, біля якої пахучи фіялки, де соловій тьохкав, де совище розливалось мове золотого світла, трималися й на залі в обіймах, але ступали поволі і сумно, мовчки! Не дивились одне на одного, тоді як смарагдовий перстень між їх пальцями втискався аж до тіла разом із докорями сумління. І великі сльози падали на їх уста, на білі уста, що не знавувались доторкнутись...

З французького переклав Ф. Беккут.

виступи п. Вайди). Під кінець Джембори показали і приятелі. Поза самими господарями годинниками ними були араби, шотландці, фіни й інші.

Яка шкода, що під теперішню пору серед

українців нема кому зайнятися систематичною і плановою акцією для використання всіх тих великих можливостей, які дає сучасний розвиток світового сквінгу для пропаганди української справи на міжнародному терені! Ах.

Звідки у нас взялося слово: сотик?

(З МОЇХ СПОМІНІВ.)

Давніша австрійська валюта була срібна. Одиницею платовою її був: ренський (репський) срібник; один ренський мав сто крейцера (грейцера) — також був ще півкрейцер, що звався фенік.

У 1892 р. увів в Австрії міністер скарбу Штайнбах золоту валюту корону. Одна корона золота, нова одиниця валютова, мала сто грошів, що звалися по німецьки: гелерами (Heller).

Коли ввели отсю нову золоту валюту, то головний Виділ Товариства „Просвіта“ у Львові доручив мені написати книжечку для народу: „Про нові гроші“, щоб почитати людей, як рахувати на ці нові гроші. Тоді зайшов до мене редактор „Діла“ Іван Базей та сказав мені, щоб я у книжечці „Просвіти“ про нові гроші не вживав слова „гелер“ а ввів на це місце наше українське слово: „сотик“. При цьому покликався на те, що один наш свідомий селянин написав листа до редакції „Діла“ і піддав думку, щоб закинути чуже слово „гелер“ та вживати свого рідного слова „сотик“, що його створив наш наріч і буде ліпше розуміти, як чуже слово: гелер.

Це мені очевидно сподобалося і я порадився ще в цій справі фільольога, професора університету д-ра Омеляна Огоновського. Після того у книжечці „Просвіти“ п. н. „Про нові гро-

ші“ з 1892. року написав я, що корона має сто „грошків“ і звідси наша назва: „сотик“ на німецьке: гелер. Ось так прийнялось у нас слово: сотик.

В нашій мові було тоді знає слово „сотник“ у значінні „командант сотні“; слово „сотик“ не було ще знає, але воно жило в народній словесності нашого народу і ось так перейшло до нашої писменності.

Проф. д-р Омелян Огоновський розповідав мені відтак, що польська Академія Наук у Кракові радила також над тим, якби в польській мові назвати „гелер“, та не могла зложити свого слова по польськи і приймила: „галерж“. А приятель проф. д-ра Ом. Огоновського, б. польський професор університету у Львові Антін Малецький, член польської Академії Наук у Кракові, поділяв шире багатство нашої української мови при нагоді дотичної наради.

І цей мій спомина нагадується мені майже за кожним разом, коли почую, що хтось з українців чи українок не шанує рідної української мови: в школі, уряді чи прилюдному житті, або зубожує її чи замість рідних добрих слів уживає — чужих.

Кожному має бути його рідна мова найдорожча. А наша українська мова є гарна, складна і дійсно пребогата.

Д-р Кость Левицький.

Українці не мають голосу в самоуправній діяльності.

ПОС. ВЕЛИКАНОВИЧ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ЗМІНИ САМОУПРАВНОГО ЗАКОНУ.

В часі дискусії над бюджетом міністерства внутрішніх справ посол Великанович обговорив справу громадської самоуправи, що особливо дається а знаки українській людині. Передовсім у самій організації збірних громад є великі невідгоди: більші персональні видатки, великий бюрократизм, спеціальні тягарі зв'язані з новим самоуправним ладом, вкінці занадто велика ingerencia адміністративних чинників. Одною з найважливіших причин лиха в теперішній самоуправі є невідповідна виборча ординація до громад, яку треба конче змінити.

Найбільше причини — говорив посол Великанович — до недоволення з теперішньої самоуправи має українське громадянство. Ті всі либи, які я подав у загальному розумінні, стають більш докучливими для нас, бо українська людина майже зовсім не має голосу у самоуправній діяльності через накинєння виїтів і писарів неукраїнської національності та через нечесно переведені самоуправні вибори. Коли говорю про громадських писарів, то не можу поминути мовчанкою тої великої кривди, яку зазнає українська молодь, що могла би дістати працю на становищах самоуправних урядовців, а зокрема громадських писарів. Повітові ради ведуть ворожу нам політику, не приймають наших молодих людей на писарські курси, а коли якийсьнебудь з них добуде писарські кваліфікації, то не допускає його до праці. Найприкріше відрає в права української людини непошанування української мови, чого допускається самоуправні чинники. Всі написи на урядах, на

показниках, а навіть таблички для наших підвод виключно в польській мові. Без мотивації не допускає львівська управа до промов на засіданнях ради в українській мові, в багатьох громадах, де переведено ухвали протоколувати промови у двох мовах, тих ухвал не виконуються. Така шовіністична настанова громадських управ зовсім не заохочує нашого народу співпрацювати у цих установах. Громадські бюджети не дають відповідних квот на українські освітні цілі і суспільну поміч. А дуже часто вставлені до громад бюджету квоти викреслює повітовий виділ. По всіх повітах є комунальні каси. За їх господарку поносить відповідальність цілий повіт, але до тих кас не допускається у відповідній мірі українського голосу, бо на урядовців кас майже з правила українців не приймають. Уважаю, що в інтересі тих кас треба впроваджувати поляків і українців, хоч би тому, що контролю у господарюванні грішми була би краша і не було би неодиного зловживання“.

В дальшій частині своєї промови пос. Великанович говорив про те, що виїти замість легальну підписи підчас шкільного плебісциту, ріжними способами розбивали плебісцитову акцію, про політичних референтів при старостах, що виможливають українському громадянству культурно-освітню працю, а вкінці про акцію пономізації ходячкової шляхти. „Закінчую ствердженням — закінчив промовець — що сотні тисяч українців зі шляхотськими титулами, хочби від польських королів, не відречуться ані свого народу, ані своєї церкви“.

СВЯТА 22. СІЧНЯ.

ТЕРНОПІЛЬ.

Двадцятьліття проголошення самостійності, незалежності і суверенності Української Держави та 19-літні роковини проголошення її соборності відсвяткувала тернопільська інтелігентська громада в суботу 22. січня н. р. святочними сходинами у великій залі „Української Бесіди“. Вікряв їх в год. 6. вечором короткою промовою проф. Павло Дяків, що підкреслив велику вагу трагичної взагалі та особливе значіння для нас обох історичних актів з 22-го січня 1918 р. і 22-го січня 1919 року. Після цієї вступної промови посол д-р Степан Баран виклав довший реферат, в якому обговорив хіт української революції, вказуючи на її поодинокі етапи. Прикладами з історії інших народів і держав в Європі з 19. і 20. віку вказав

промовець, що і великі європейські держави, як Італія та Німеччина, йшли етапами від незалежності частин своєї землі до своєї соборності. Подібний шлях перейшли теж і балканські держави. Отже у першу чергу йде про державну незалежність, яка і прийде, коли знову реальним ділом у житті буде акт з 22. січня 1918 р. На закінчення святочних сходин прийняті вітання національний гимн.

Тогож дня вечором відбувалися в Тернополі загальні річні збори делегації Союзу Українських Адвокатів тернопільської округи в паніві делегації СМА зі Львова д-ра Михайла Воловича і д-ра Володимира Липинського. По вичерпанні денного порядку лаврав слово д-р Степан Баран і вголосив коротку промову на тему свята 22. січня 1918 і 1919 р., пошановуючи окрему

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 11. П'ятниця, 27 (15) січня 1888.

„ЗАВ'ЯЗОК НАШОГО ЖИТТЯ НА ПОЛІ ПРОМИСЛУ“.

На передовому місці вміщена відозва „До руських патріотів Снатицини“, що звільняє згоду, ватися в члени „Народньої Торговлі“, яку мали зложити.

„Не будемо — сказано у відозві — тут розводитись над користями такого діла для нашої народности, для кожної одиниці і цілої етноції, бо це річ загально відома. Діяльність Народньої Торговлі в нинішніх припирх для нас часах майже єдиним проявом нашого життя на промисловому полі — а без промислу сьогодні ніякий наріч існувати не може. Тому поминувши навіть особистий інтерес і вигоду — є обов'язком кожного русина всіми силами причинитися до здійснення згаданого діла, що має на меті раз уже покласти край абгадуванню чужих і нам ворожих елементів нашими грішми. — подруге діла, що має бути зв'язком нашого життя на полі промислу і задатком на кращу майбутність.“

Де ми булиб сьогодні і яку економічну силу уявлялиб собі, либи справді на цілій нашій землі ми тоді поклалиб були край абгадуванню чужих.

ТУРБОТА ЗА БОГОРОДЧАНСЬКІ ІКОНОСТАС.

„Зі Збаража пише нам о. Іп. Погорейський: Ще недолім туристом оглядав я і захоплювався красою відомого у мистецькому світі богородчанського іконостаса. Колиж тепер підняли в „Ділі“ думку, щоб здвигнути мурований церкву в Богородчанках для безпечного і гідного приміщення тієї мистецької пам'ятки з давніх часів, то гадаю, що вона повинна знайти загальне призначення у всіх патріотів Русь-України. На цю ціль складаю 5 зр., а мої знайомі пп.: староста Кавчиний, кс. Ментуш, комісар Хоцький, суддя Терешкевич, лікар ветеринарії Павлинович, гошмар Лодиський і І. Н. дали також по 1 зр., так, що маю квоту 12 зр. на початок цього діла прислати“.

ТЕЛЕГРАМИ.

Берлін, 27. січня. Міністер війни заявив у військовій комісії, що потребує на воєнні цілі 200 мільонів і не може ручитися, що це вже його остання сума.

Константинополь, 27. січня. Арештували тут багато підозірливих чорногорців; в румунських сторонах ведуть успішну військову підготовку.

Петербург, 27. січня. З ген.-губернаторів і командантів воєнних округів прийшли сюди: Гурі з Варшави, Дренделен з Києва, Роон з Одеси, Сиполь Мірський з Новочеркаська і Дуналов-Нарський з Тифлісу.

Берлін, 27. січня. Ін. Бісмарк приїде на другий тиждень до Берліна і вголосить тут промову в парламенті, в якій дасть мабуть пояснення до політичного положення.

згадку пок. харківському адвокату Міхновському, першому подвижникові за незалежність і самостійність України та фактичному творцеві вже в довоєнних часах самостійницького і державницького руху в Дніпрі. Промови вислухали прихильні і на закінчення відспівали національний гимн.

КОЛОМІЯ.

У зв'язку зі святкуванням роковин 22. січня уладжених, як згадано вчора в „Ділі“ маючи доводитися відмітити симптоматичне зникнення вага прикро заважити може на нашім відрізку національному існуванню. Мова заздалегідь узурпувала собі право відсвяткувати великі роковини своїм заходом і своїм змістом. Своім аподиктичним рішенням ухвалила „Кол. Боянові“ відзначити той день одним концертом, доступним усьому громадянству, але притім вибрала на святочні сходинах мабуть і — перевела своєрідно подумку змаву аудиторії, виключивши від участі в святі всі симпатичні їй одиниці, по П. розуміючи, що святкувати роковини того значіння, що 22. січень. Запросини на неї не дістало багато наших активних тоді воляки Української Асоціації, кими вона попала в конфлікт з правлячою владою (не згадуючи про численну мілітаризма та її молоду частину, з якою вона не стоїть у безпосередньому зв'язку). Висхідного свято дістало не громадський, а партійний характер. Не можна такого способу святкування великих загально-національних рішень признати гідним і доцільним. Колиж ми наша молодь (у склад якої входять зовсім 30-літні одиниці!) зрозуміла, що нашіми силами переломової доби консолідації українського громадянства, а не партійної боротьби, а не партійних симпатій, піхоту в справі, як святкуванням околиці українського великого об'єднання української нації.

Коломийський громадянин

Українська шкільна мова має бути для Рідної Школи. Дяків, Сиваченко

Жіноча сторінка.

Погляд на ціль подружжя у новій Німеччині.

Провідний нац.-соціалістичного жіночого руху в Німеччині, п. Шольм-Кайл, говорить в своїх промовних промов ось що:

Кожна ліберально-інтелектуалістична жіноча рух має багато точок з діаметричними жіноцтвами. Ця маленька істота, мусить існувати, бо для неї існує вся життєва боротьба. Бо навіть нам терпіти і мучитись, коли після нас ніщо не буде існувати? Чи тільки ми мусимо до боротьби, це погляд в майбутнє, погляд на покоління, що росте після нас! Коли ми розуміємо цю найзаставнішу ціль природи, розуміємо ціль подружжя, розуміємо, що треба нам єдності й співпраці обох полов у боротьбі за правдиве життя.

Хоча ми різнородними є багатьма людьми, ми проявляємося в нас, у глибокій природі — закон життя, який відзеркалюється в кожній частині істот. Одна частина шукає другої, щоб створити єдність, і дати нову форму.

Розвиток нової цивілізації прийшов до вищої точки самовистарчальності одиниці, з тим, що чоловічі відносини між чоловіком і жінкою, мають мати за підставу рівноправність, або що обидва виступають як рівноправний елемент. Успіх цієї рівноправності дала жінці свободу в людських відносинах так, що вона стала справжньою „дослідницею гріха“, авантажуючи дитину, як засвідчення неопанованості тілесної.

Важливо повинне себе жінка, самохіть відокрепити від величчя права природи і божого закону, відомо з яким дитина це живе втілені в собою самовладді жінки чоловікові, отже дитина є носієм не тільки фізичних, але й духовних прикмет батька та матері.

Самовладдя не є астратом свого „я“ в кожному „яго“, це тільки взаємини на доказ однієї, яка підлягає на доповненні і знаходить свій життєвий висхід у дитині. Любов, що творить нову живу істоту, це найчудесніша подія, яка може істнувати в нас у житті.

Коли існує правдива любов між подружжям, одне другим підтримане, тоді вона зростає в своїй силі та досконалості. Це ціль спільноти, там не може бути мови про досконалість, там приходить внутрішнє зубожіння, якийсь двох у собі замкнених „самостійних“ істот. Їх духові вартості корчаться, зі зростаючою більшою спільноту себто цілого нації. Бо пробудження і зріст найкращих сил і збільшення духовних можливостей, відбивається в кожній частині атмосфери, яка є першим виявом творчості для дітей і взагалі на всій праці нації, на її здоров'я.

Цей правдивий природою і Богом даний зміст любові між чоловіком і жінкою, ця спільнота не може бути тільки в еротичних відносинах, але мусить опанувати теж думки, волю й діяльність обох істот.

Безперечно, є різні відносини матеріальної природи, але вони стоять уже на дальшому плані, і не можуть мати рішального впливу на гармонію подружжя. Однозгідність думок, волі та бажань, це правдива підвалина подружньої спільноти.

У цій спільноті мусить панувати гармонія аж до найнижчих порухів душі. В жінці не сміє бачити чоловік тільки любов, або маму своїх дітей, він мусить уважати її дружиною, союзницею у життєвій боротьбі, співробітницею у праці. За це все, мусить вона мати признання й пошану як рівноправну товаришку життя.

Глибокий, духовний підхід до подружжя вимагає, щоб було воно досмертне. Вірність подружжя, це не справа вигоди або звички чи закорумбованості, але обичаєва констатція.

Кожна жінка інстинктивно прагне вірного й досмертного подружжя, тимто вона буде завжди прагнути тільки такого подружжя, а ворожо буде ставитися до всіх реформ, що понижують її гідність, а саме: подружжя на пробу, товариського чи молодечого, які приносять їй невирішність і брак відповідальності за дитину. Усі ці явища, це вишів лібералізму, завдяки якому розвинувся егоїзм і духовний занепад, так що врешті само життя стало незвичайно проблематичне, тому що остаточний вислід кожної подружньої реформи, був завжди один: позбутися дітей!

Це жахливе явище стало товчком, щоб задуматися над долею цілого народу. Питання подружжя не є приватною справою, як це колись видається, бо воно затримує коріння нації, яка мусить мати постійний доплив свіжих сил, мусить мати здорових, тілом і духом дітей. Подружжя має обов'язок збати за здоров'я прийдешньої генерації. Кожна мати мусить, виховати: здорові, сильні, характерні діти, щоб нація не загинула, без огляду на гарні теорії.

Такі є погляди нової Німеччини, що всіма силами хоче зростати. Найважливіша в них думка та, що тільки від жінки залежить чи організація нації буде здоровою і сильною.

На жаль, ми ще далекі від такого державного підходу до справи подружжя і дітей. Невже жінка думає в нас більше про власну вигоду, ніж про добро нації.

Яр. Мандюкова.

справах їй не зашкодить. Той прославлений жіночий такт мусить узяти верх над неменш прославленою жіночою хвалькуватістю, щоб створити нові форми гармонійного, свободного, але не позбавленого чуття і ніжності родинного життя, яке має бути твердинею серед бурхливих тепер хвиль життєвого моря. З. Л.

3 нашої хроніки.

З ІЛЮБОВОГО ЖИТТЯ

У повідомок, дня 24. січня опубліковано в якій „Нової Хати“ й „Труду“ роковини четвертого універсалу. Референтом був ред. Петро Сагайдачний. Референт згадував, як поставили Січові Стрілки, потім опинилися на внутрішньо-політичному становищі Росії перед і по революції, звідси переконали вертати історію першого, другого, третього й четвертого універсалу. Проголошення четвертого універсалу відбувалось у тризаконному чл. більшовицького виступу на Київ. Тому не відбулось так свято, як попередні, але і в будинку Центральної Ради, де його проголошено, забивало живо кожне серце на в'язку про проголошення незалежної української держави.

Після відкату була жива дискусія. У найближчий повідомок Лідія Бурачинська покладе літературний огляд за 1937. Довідково повість Наталі Лавинської „Холодно“, Св. Гордієвського і Юрія Клепа виголосить Леся Криницька.

Практичні поради.

ЧИЩЕННЯ ПІДЛОГ.

Що являється час — залежить це від погоди та ужиття окремих кімнат мешкання мусимо основно підлогу відчистити. Отже треба знати бруд в підлогу — це перший етап такого ґрунтового відчищення, а потім навести нову верству пасти, що охороняватиме підлогу від дальшого зачистування.

Для відчищення підлог ґрунтовно маємо два засоби: белизну та терпентин. Та вони є дуже небезпечні вибухові речовини, а тому треба рідше їх уживати і тільки тоді, коли маємо вже фатовий досвід. Ліпше є легко вивертати паркет, хоч не може й так робити. Коли підлога вже надто зачистилася, а белизна чи терпентин не хочемо вживати, можна попросту змішати бруд теплою водою з мильним. Коли вживаємо підлогу белизною чи терпентинною мусимо пам'ятати, що в кімнаті не має бути ні їжі, ні одягу. За белизною промовляють такі аргументи: підлога змита белизною швидко висихає, ніж по терпентині, швидко висушить з неї запах та має підлогу по белизні яскравішу барву. Терпентин же безпечніша при вживанні.

По вжиттю підлоги витираємо її паствою (отже, воно вже тоді, коли вона цілком суха). Тут є два роди пасти — одна для того, щоб відчистити підлогу, друга, щоб накласти тонку версту, що охоронятиме потім від забруднення. Перша паства — рідша і має в собі більш чистильні елементи тобто терпентин. В пасти густиї, що має терпентин охороняє версту з більшою силою.

Пасти можна або купувати готову або робити її дома, при чому на останній дещо більше і практичніше, бо робимо її з добрих матеріалів. Подаємо тут два приписи на пасти приготувану дома і зазначимо, що можна вживати теж воску лемного і бджільного, але бджільний ніс ліпший та довше кращий лиск.

1) 10 дг. чистого бджільного воску, 2 дг. варявби (рід воску лемного) лемної чи темної, залити під того до якої підлоги його вживаємо. Все це дрібно накраємо і отавимо на вогонь, щоб розотопилось. Зналиши з кухні і далеко від вогню вливаємо до маси 1/2 кг. терпентину і мішамо. Готово по кількох годинах, аж паства вистигне.

2) Паства рідша: настругати 10 дг. бджільного воску та дати до пляшки. Подати 50 дг. белизни і закоркувати. За кількостями годів всіх розпущено і паства готова до вжиття. Цю паству робити в кімнаті, де нема вогню.

Накладати пасти на підлогу треба тонким верстом і все чистими руками. Паства ліпше укладається і дає з'являти лиск, коли її рідше трохи підкрити. Для цього ставимо шпатель замкнути пошукну гарячої води. По вжиттю підлоги добре перевірити помешкання.

При натиранні підлоги добре є вживати подушки ниткової волосінням чи навіть трапляти. Ці подушки торкати коліна перед утомом і робити краще та шкідливе виконує роботу. В'є споду таку подушку добре натерти кушем воску, щоб краще її було пересовувати не стелити навіть з колін.

Коли підлога просякне, доцільно її вифротувати — накласти суворими руками або шпатель. Шпатель ніколи не виходить з ужиття, бо шкідливий вони для здоров'я та дуже топлять. Рате робити з шпатель руці, до них не треба такої сили і виступної позиції.

Коли так будемо утримувати нашу підлогу в постійній чистоті, то не треба буде дорогого і втомного ґрунтового відчищення рідкими сильними засобами. Сметатишність і доглядність роботи засвідчить нам багато часу, грошей, сил і здоров'я. Господарна.

Чи то звичайна хвалькуватість, чи брак такту?

Давніше жінки може не були такі ширі і широкі в справах кохання, не ставились до свого сім'я широким почуттям може з такою прохоті і природністю, але напевно були вони широкі в здобуванні того, хто їм припав до душі та більш чутливі і дипломатичні в різних затриманнях при собі кохання. Ім чоловік, який теперішня молодість, що кохання — це тільки його сторона, лишилось таким самим широким кітлом, як і давніше і плекання його широким обережності і хисту. Кохання є пошук самоцінності, з ним зв'язані заздрощі, ревність. Той, що правдиво кохає хоче бути першим своїм вибранним чи свого вибранця, який і мати там неподільне місце, у сучасності ж вільному, але теж і в минулому.

Важко жінка почне перед своїм коханим виступати свої попередні успіхи, а ще гірше коли до кохання приходить в її серці, не буде це в її серці, а в її діалогічно зні не вживатиме в своїй любові. Теперішній лінійний ширі, отже, не може вжити про все, що їм сліди на шляху в справах кохання. Коли жінка в своїй любові про того, що кохав може був в своїй любові, тоді зростається в душі її ревність і терпке почуття, що кохав уже на другу чи третю чергу.

Жінка тут не виграє, а програє. Хай кожна собі ширі признається в душі, що їй не все приємно, коли перед нею почне її вибраний горіти про свої попередні зв'язки з жінками та їх добрі прикмети, красу, чутливість тощо. Чому ж має право жінка хвалитись своїми успіхами?

Теперішня молодість замінює слово „кохання“ — „приятельством“. Здається їй, що „кохання“ це щось перестарілого, що тільки спалувало людей і позбавляло їх волі — якийсь нікому непотрібний старомодний сентименталізм, що не надається до твердої сьогоднішньої дійсності. Але це невірне. Це „приятельство“ це теж кохання, тільки може трохи у змінений формі, без відповідальності, але по суті те саме. Коли це „приятельство“ глибоке, шире почуття, то воно має в собі і частину заздрощів, а тоді спогад про когось, що вже колись „був“ зовсім не побитий довгий стороною понемножності.

Теперішня жінка більш освічена, більш незалежна, але власне це не мусить її позбавляти чутливості та якоїсь уваги до інших, а тільки помагати їй ліпше влаштувати своє життя і життя своїх ближніх. А тоді мусить вона дбати й про ту гармонію, яка потрібна для співжиття двох близьких собі істот, тоді трохи стриманості, трохи дипломатії у чуттєвих

† Володимир Темницький

Б. ЧЛЕН ГОЛОВНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ, Б. ЧЛЕН БОЄВОЇ УПРАВИ У. С. С., Б. МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ У. Н. Р., Б. РАДНИЙ М. ЛЬВОВА, ПИСЬМЕННИК І ЖУРНАЛІСТ.

Помер після довгої і важкої недуги у Льво-
ві, 26. січня 1938. р. у 58. році життя.

Володимир Темницький народився у свя-
щенничій родині у 1879 р. По скінченні гімназій-
них студій, записався на юридичний факультет
львівського університету, звідки в часі сецесії
українських студентів перенісся на далішні сту-
дії до Кракова, опісля до Відня.

Вже як молодий студент присвятив себе
Володимир Темницький всецільо громадській
справі. Меткий організатор, добрий промовець,
який вибірався на перші місця, як в орга-
нізаційних мовах, так і в Українській Соціал-Де-
мократичній Партії, якої членом був до кінця
свого життя та в роках 1914—1921 головою.
Бачимо його на відах у часі селянських страй-
ків у 1902 р., в акції за український університет
у Львові, в боротьбі за виборчу реформу до
українського парламенту і т. д.

Безкомпромісний державник і речник по-
літичної самостійності українського народу по-
себдіо пропагував цю ідею словом і пером. На-
передній світової війни, коли почалося органі-
зування української збройної сили, вступає в
ряди Українських Січових Стрільців. З вибухом
світової війни засідає в Головній Українській
Раді як також в Боевій Управі У. С. С. Співпра-
цює з Союзом Визволення України, містить стат-
ті в його публікаціях, бере участь у соціалістич-
них конференціях II. Інтернаціоналу, на яких
висловлює заклики українського народу до
політичної незалежності.

Після розпаду Австрії, коли почалося будівниц-
тво української держави на західно-українських
землях, бачимо Володимира Темницького як
одного з головних пропагандистів з'єднання обох
українських республік; що справу не раз підні-
має у своїх промовах на засіданнях Української
Національної Ради в Станиславові. По катастро-
фі приноситься разом з урядом за Збруч, не
зупиняючи ні на хвилину своєї діяльності. У
кабінеті Чехівського стає віце-міністром закор-

донних справ, опісляж у кабінеті Мартоса мі-
ністром закордонних справ і в тому характері
визначає за кордон.

До краю вертається в 1922. р. Віддається
виключно партійній роботі, належучи до II на-
ціонального крила. Переживає розв'язання
УСДП у 1924 році, її віднову в 1928. році, засі-
дає в партійних установах, працює в партійних
та загально-національних органах та публікаціях.
Двічі кандидує до варшавського сейму. По смер-
ті бл. п. посла д-ра Льва Бачинського мав пере-
йняти мандат зі станіславської виборчої округи,
однак стануло цьому на перешкоді розв'язання
сейму.

У 1927. році осідає у Львові, де дістає по-
саду правного референта в Суспільній Обезпе-
чальні. У тому часі важка недуга починає до-
міти колись дужий і бадьорий організм. Не під-
давався Володимир Темницький. Часами остан-
ками сил працював, душевно не дав себе зломити
ні видерти віри в ідеали своєї молодости.
Засідаючи в управі міста Львова не раз висту-
пав ще в обороні прав українського населення
міста.

Неслушно й безпідставно зредукований пе-
ред роком з посади, швидко потім був прикова-
ний до ліжка недугою, з якої вже не піднявся.

В особі Помершого тратить українська на-
ція ідейного і відданого справі громадянина.
Володимир Темницький був соціал-демократом,
але не був доктринером і тому годився для спів-
праці без огляду на партійно-політичні різниці.
Тому й співпрацював спорадично у „Ділі“
і „Діло“ не раз користало з його талановитого
пера.

Осиротів Володимир Темницький дружину
Ростиславу з Білинських, доньку Руту та сина
Ігора.

Похорон відбудеться в п'ятницю 28. ц. м. з
дому жалоби при вул. Вітківська 6. (горішня
Личаківська), в год. 3.15 попол., на Личаківський
цвинтар. Земля йому пером.

З відчитової салі.

Проф. Союз Арт.-Пластиків — Т. Тишкевиче-
вич „Найновіші течії у французькому малюванні“.

Заходом Львівського Професійного Союзу
Арт. Пластиків у Львові поділилася своїми вра-
женнями з останнього свого побуту в Парижі мо-
лода мистецька Т. Тишкевичева 26. ц. м. у салі
Боніславського Музею. Вона оглянула не тільки
українські виставні образи, що належали до
Української Вистави, але і малі галерії та
приватні студії молодших мистців, що вже звер-
нули на себе увагу.

Представник вважає великі збірні малювальні
картини, де шпорою крізь жюрі проходить тис-
ячолітній — пережитком тому, що там прийма-
ють тільки малювання тільки за признанням ака-
демических зразків. Вже більше оригінальних
творів можна знайти на виставах „незалежних“.
З великим артист може свobodно дати те, що
хоче. За останніх 40 років французьке малю-
вання перейшло багато нових напрямків, а проте
в останньому періоді воно якби зупинилося в
одній ситуації. Від появи кубізму, що най-
більше вплинуло на еволюції малювальної техні-
ки, яка у Франції другої такої могутньої течії.
Вона, навіть серед старших мистців з відомими
іменами подібуємо спроби „новаторства“,
але часто не виходить поза намагаються погляду-
вати собі в публіки. З усім тим між наймолод-
шими поколіннями накоплено гуртки, об'єднані
спільним гаслом (як нпр. група „Нових сил“).
Вони прагнуть до доброї академічної техніки, шука-
ють власного оригінального виразу.

Представник нагада кілька прикмет молодих,
сучасних на її думку, талантів і показував
на екрані репродукції деяких останніх тво-
рів. Не вдалося репродукції небагато, тільки
декілька в мистецтві вистав, не давали понят-
тя про справжній малювальний прикмет образів.
Важко для теперішньої всесторонності та ма-
лоцікавості серед молодих „новаторів“, закінчи-
вши свої відкриті. Відкрит був виголо-
нений зображенням на полотні, а погляди пре-
дставника на екрані світомо сучасними особис-
тостями могли дати повніз до живої
малювальності та аматорами малювання.

М. Д.

Еміграційні справи.

СВІДОЦТВА МОРАЛІ ДО БРАЗИЛІЇ.

Міністерство внутрішніх справ успішно, що
свідомство моралі, що їх вимагає бразилійська влада,
буде воно виставляти у власному обсягу, без допомо-
ги посвідчення або отарости. Позивати мають бути вложити
до бюр Спидикату в цілі переселення їх до централі,
як з терги пропонувати їх у міністерстві внутрішніх
справ. Визначне свідомство моралі дістає централі
Еміграційного Спидикату в цілі переселення до свого
відділу в Ріо де Жанейро. Так як досі, кожне свідом-
ство буде легалізоване міністерством закордонних справ
у Варшаві і бразилійським консультом. Оплата за
легалізацію коштує разом 33.55 дол.

У зв'язку з новою політичною ситуацією в Бразилії
тимчасово влада п'яквенто припинила видачу шмад.
наслідком чого виставляються свідомства моралі в тепер
неактуальні. Сподівається треба, що по стабілізації
федерального уряду буде виданий новий декрет, який
регулюватиме від тужинців до Бразилії і певно сві-
домство моралі для вироблення пивати буде дальше
потрібне.

ПРИ ПРОСТУДІ

„Зела проти терп'янь легенів“
загально відомі як „Herbata Phulmanni“
злагоджують кашель. Дістанете в аптеках
дрогеріях. Ціна за пачку зол. 1.65

ЩІПЛЕННЯ ВІСПИ.

При оглядних емігрантів у Варшаві часто ствер-
джують, що немовлята і також діти у старшому віці
не мають першого охоронного щиплення віспи. Перше
охоронне щиплення віспи є konieczne. Емігрант без
свідомства щиплення віспи, без огляду на вік, не може
бути спрямований аж теж прийнятий до збірного
транспорту.

ЕМІГРАЦІЯ ДО МЕНСИКА.

Міністерство внутрішніх справ Злучених Держав
Мексика видало для 18. листопада 1937 р. розпо-
ряд, що поручує бразилійськ вояти на 1938 рік. Для
Польщі визначена квота 100 осіб. Її не члело менш-
малю. Визначуємо, що до бразилійської вояти не
включається ні турнети ні візанти.

Крім позитивних формальних обмежень у відношенні
емігрантів з Польщі вояти фактич вимагають менш-
малю вояти з одержання бразилійської вояти (бразилій-
ської вояти репатріації) 1.000 позів, а не 500 позів,
як цього вимагають приписи.

Свіжі як з дерева

ЯФСЬКІ

помаранчі
і грейпфрути

є найбільш соковиті

Палестинський овоч.

Повіда на від до Мексика дал визначно міністер-
ство внутрішніх справ (міграційний департамент).
Призначено консультантом віва не управління до воядків
в порті без згоди міграційної влади, яка перевіряє, чи
дозволя видає міграційний департамент при міністер-
стві внутрішніх справ. Коли дозволя видала інша ін-
станція, можуть емігранти не допустити до воядків.

ПІД УВАГУ ЕМІГРАНТАМ ДО ПАРАГВАЮ.

Парагвайська поліція сповістувала кілька банк-
нотів по 1.000 позів, явно фальшованих. У зв'язку
з цим припадаємо емігрантам, що гроші треба ви-
давати лише в інституціях вірогідних, якості у
призначених знайомих. Найкраще не вивозити поль-
ської валюту, лише в край виманити на чеки в позив/
а чеки виманювати лише в банках.

ПОНАЗОВІ КВОТИ НА КУБІ.

Кубійська влада устаткувала, що поназові квоти 500
дол. вимагати будуть від осіб вище 15 літ. Від дітей
до 15 років, що їдуть разом з родичами, поназові квоти
не вимагають. Однак діти до 15 років, що подорожу-
ють без родичів чи правних опікунів, мусять пред-
ставити при вїзді певну поназову квоту, якщо її
передтим вже не зложили за них оновки на Кубі.

ПЕРЕВІЗ ЖИВОГО ІВЕНТАРЯ.

Деколи згошуються емігранти, які бажать зав-
ести із собою до Аргентини собак, котів та інші звірята.
Еміграційний Спидикат висловлює, що перевіз звірят
відбувається за окремою оплатою, яку треба кожного
разу своєчасно виписати. Аргентинська влада, почи-
наючи від січня 1938 р., видала дозволи на пере-
віз звірят, якщо власники тих звірят матимуть вете-
ринарний посвідку того амісту, що звірята були шпін-
лені проти ошакнення в часі останнього року, тисячати
від дати приїзду до Буенос Айрес. Ветеринарний по-
свідку має потвердити аргентинський консулат.

ЕМІГРАЦІЯ З ПОЛЬЩІ.

У місяці жовтні і листопаді 1937 р. виїхало з Поль-
щі: до Південної Америки 2.942 осіб, до Північної Аме-
рики 882 особи, до інших заморських країв 240 осіб.
Разом 4.064 осіб. Попри це в тих самих місяцях ви-
їхало до Палестини 887 осіб.

ЕМІГРАЦІЯ ДО БРАЗИЛІЇ.

Як відомо, еміграція до Бразилії тепер дуже обме-
жена і навіть цікавості припинена. Відноситься не
головно до осіб, що бажали виїхати на п'яквенті окре-
мого дозволи — шмад. Виявимо можуть у найближ-
чому році виїхати деякі рослини на колонію Санта
Роза, як також на колонію польсько-го мольонізації.
лого товариства „Вільні Орел“. На колонію Санта
Роза відіде транспорт у місяці липову 1938. Зголю-
шення на колонію „Вільні Орел“ переводить Емігра-
ційний Спидикат. Зможуть їхати лише рослини в складі
приписаного 2 осіб. До рослини буде можна допущу-
вати близьких своїх, що є на удержанні головні ро-
дини. Класифікувати будуть лише різні види. Кошт
перевізу 607.50 дол. від особи. Перед виїздом родина
сплаває задаток на землю у висоті 500 дол. Решту
коло 650 дол. сплачує родина ратами. Простір наділу
там — 25 гектарів.

Не згодівайте з пенсидкою лаов на коляду
Рішній Школі, бо кожна тловолода поносивть
шкоду цієї необхідній українській установі су-
часної доби!

ПЕРШИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

на і до 4.166 немих. 2.627 загинувших. 14-недухих на вій. По всьому 2.188 дітей.

північ представити запрошують організатори і почесні члени. Досягалися: д-р І. Кошч, відомий учений і педагог, проф. Гариня Академія у Кракові д-р І. І. Фещенко, Чортківський і д-р І. Зілинський та відомий наш археолог д-р Я. Насторняк. Останній був викад проф. д-ра І. Мандиша на тему „Китай в очах американців“ — на основі теорії найважливішої американської письменниці Перлі Бака.

Загальні Збори Міщанського Брацтва. В неділю 16. 1. м. відбулися заг. збори М.ш. Брацтва. Заг. члени Виділу були дуже скупи і вказували на те, що М. Брацтво, яке має в Перемишлі широкі поле до праці, не проявляє майже ніякої діяльності. Перемишльське міщанство — на сорок — новим Брацтвом не за- казано. Сорочка члени на Перемишль — не рішуче за мало! У рядів братів повинні знайтися всі ті, що можуть бути членами товариства, як власники ре- альностей, промисловці, ремісники, купці і т. д. Деякі присутні на зборі брати, а було їх всього 17, ли- вувалися, що наше духовенство зовсім не цікавиться життям Брацтва. М.шанське Брацтво вдержує реміс- нику бурою, а дія має приміщення коло 50 хлопців- ремісників. Бурса прийнята в піднамісному, не ду- же відносно потребу почати будову власного будин- ку. До нового Виділу ввійшли: голова п. І. Майка, чле- ни пп.: В. Пайтам, І. Кадос, К. Масур, Гр. Чех, Т. Бо- рпе, В. Курошас.

Свято Йордану. Цьогорічне Свято Йордану від- ло ще величавіше, як минулого року. Гарна погода і легкий проморозок дозволили несподіваним масам вірних взяти участь у святі. По артилерійській Сир- ові Вояки у містодальньому трамві, яку вівірив Цир- ови. Григорій в сирожові крилопані Капітан і че- ленного духовенства, вирушила в год. 11. процесія ру- лилися міста над Сир. де Кир Григорій зберігав по- священі води. В часі походу процесії пригортали му- хостра читальні „Проміти“ Перемишль-Сорочинсь- співали хорі читальні в Перекошівській і підтошів- хонької Семінарії. — Для всіх гр.-кат. обряди від- лось окреме водосвяття, якого довершили в год. 12. капіт. Ваврик в аснот римо-кат. духовенства.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ШАФКОВІ КУФРИ

вазли, мішки на постіль, коробки на ка- пелюхи та комірки, багажні пачи по ці- нах найнижчих поручає

Робітник ринарсько-галіцетійна **Н. БАРЕР**
Львів, Сикстуська ч. 2, побіч ф.-м. „Саломіра“

Театри.

Великий Театр:

П'ятниця 28. 1. год. 7.30 „Отаросівська (хвиля)“. Для молоді недоцільно.
Субота 29. 1. год. 7.30 „Отаросівська (хвиля)“. Для молоді недоцільно.

Театр Річнородностей:

П'ятниця 28. 1. год. 7.30 „Дімок з карт“.
Субота 29. 1. год. 7.30 „Дімок з карт“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-вича:

СУДОВА ВІСНІЯ:
28. 1. Пропос Мері Деген.
29. 1. Шарпа.
30. 1. Довбуш.

Український Народний Театр ім. М. Са-довського.

СТЕВНИК:
28. 1. Гетьман Полуботок.
Театр приготував до вистави історич- ку п'єсу „Пісня Бескідів“.

МІ 6.50 ЗОЛОТІ ПЕРСТЕНІ
з 14 кар. золота тільки
у **Б. ГРИНБЕРГА**, Імпульс 4.

К І Н А.

АПОЛІО: „Останній аларм“.
АТЛАНТИК: „Товариші зброї“.
ВАНДА: „Підводний човен“ і „Сізі“.
ГРАЖИНА: „Наречена з Відня“ (оп. Ласара).
ЕВРОПА: „24 години життя“.
КАСІНО: „Королева перлабети“.
КОПЕРНИК: „Історія одної ночі“ з Шарлем Бос.
МАРУСЕНЬКА: „Дибун“.
МЕТРО: „Пісенька з Відня“, „Орел злетів до Китаю“.
МІРАЖ: „Дипломатична жінка“.
МУЗА: „Король і хористка“.
ПАКС: „Не забудь про мене“ (з Вен. Діжлі, Магдою Шпайдер, Петрою Боссе).
ПАЛІС: „Затягнуто“ з Фред Астером і Джинджер Роджерс.
РАЙ: „Крайорова соната“ з Лиз Даггер.
РІЯЛІТО: „Полуноч в любові“ з Миллою Льюї і Варі Вакстером.
СВІТ: „Забудь мене“, „Вітний Тараан“.
СТИЛЕВЕ: „Графиня Владіслав" і ревія ТОН: „Мистецтво глумити“, „Дармольд“.
УТІХА: „Підводний човен ч. 2" і ревія ХИМІРА: „Скитальні піснечі“.

ФОТОПЛАСТИКОН:

(п. Марій-ка 5).

„Барселона“ та „Світова виставка“.

ФОТОПЛАСТИКОН „Святослав“ (Пасаж Глиманна ч. 7):
„Китай і Індонезія“.

Львівське Радіо.

П'ятниця, 28. січня 1938.

6.15—8.00 Радіофонія аудіо: 11.15 Для дітей: Співали в Маріноні; 11.40 Радіо: Ле Томбо де Куперен, суїта в гр. пл.; 12.03 Полуднева аудіо: 12.45 Суспільна аудіо: 13.50 Український „По- трусь“ балет, гр. пл.; 14.15 Розр. муз. ка в пл.; 14.55 Біржа: 15.00 „Пятни- говий“ В. Лозинського. Музика в пл.; 15.20 Вжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 Львівля Уа- га, анд для дітей; 16.00 Гутіра в хорі-

ми; 16.15 Італ. мажолінові твори; 16.50 19.50 Актуальна гутіра; 17.00 Дітчина але любовна; 17.15 Піснечі: Квартет д-дур; 17.50 Огляд видань; 18.00 Співочий ко- мунікат; 18.10 Туристичний інформатор; 18.15 Пісні відомих композиторів у вик. Ел. Ваврик. Татиртухової, со- пран, у супр. форт.; 18.35 Уоміх і сабо- ан дітства, фелд.; 18.50 Спортівні віст- ки; 18.55 Програма на застрі; 19.00 Те- атр Уаги: „Погішні джигуни“ комедія Молієра; 19.35 Танк. музика в пл.; 20.00 Симф. концерт, музика, опіа; 22.50 Ое- танні вістки; 23.00 Танкова музика з пл.

Субота, 29. січня 1938.

6.15—8.00 Радіофонія аудіо: 11.15 Для дітей: Співали пісеньки; 11.40 С. Барер, форт.; А. Самоні скрипка, а пл.; 12.03 Полуднева аудіо: 12.45 Концерт ба- жань, пл.; 15.20 Технічна серія: 15.30 Господарські вістки; 15.45 Театр Уаги для дітей: „Чистий з Монро“ на он. Е. Мілера; 16.10 Композиторський ко- нцерт д-ра Северина Варбага: скрипка, вокал, форт.; 16.50, 19.50, 20.55 Актуальна гутіра; 17.00 Світ в очах шкільних на саської доби; 17.15 Концерт солістів; 17.50 Наша програма; 18.00 18.50 Спортівні вістки; 18.10 Суспільна гутіра; 18.30 18.55 Програма на застрі; 18.15 Оперет- кові та фільмові мелодії на сольових інстр. в пл.; 18.35 Св. Іван Боско — ви- ховник; 19.00 „Колі виступи, буду лети- ном“ анд для дітей, Санми за хордою, весела анд з музикою; 20.00 Яз карна- вал, то карнавал, вон-мю, концерт; 20.45 Веч. денши; 21.00 Танк. вечерини; орк. у перерві коло год. 22.50 23.00 Ост. віст- ки. Огляд прес, Метеоролог. кому- нікат.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 28. січня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Форт., фелд. 19.10 Ме- льодія і ритм, розр. концерт; ВІЛГОРОД 18.15 21.30 Пісеньки; БУДАПЕШТ 18.30 Орх. музика, 17.35 18.00 Циг. музика, 19.40 20.00 21.00 22.00 „Кияв Ігор“ оп. Бородин; ВІДЕНЬ 15.15 Анг. пісні, Вюти Гренель сопр., 17.00 Для дітей; 17.20 Розр. мелодія; ДАЙТШЛАНД-ЗЕНДЕР 15.15 Дітчі пісні, 18.00 Концерт тріа, 19.10 20.00 „Дер Ваффенма“ оп. Льюрінга, 22.30 Вгол., форт.; КОШІНІН 18.00 Для Закарпаття; МІЛАН 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт; ПРАГА 16.40 Смич. квартет, 21.00 Орх. концерт; РАДІО ПАРІ 18.00 Камер. ко- нцерт, 21.15 Пісні, 21.30 22.00 23.00 „Ля ні курд“ драм. фреска А. Блюка, а мю. РІМ 16.00 18.00 Форт. ресіталь Діао Ле- нарі, 21.00 22.00 „Король від Малема“ оп. Кості.

Субота, 29. січня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Пісні; 18.00 Орх., 20.00 21.00 „Варшавський оперетти“, орх., хор, солісти; БРЮСЕЛЯ ФІЛМ, 22.30 23.00 „Казка Гофмана“ оп. Оффенбаха; БРЮСЕ- ЛЯ ФР. 21.15 22.00 23.00 24.00 „Іродіада“ оп. Маселета; БУДАПЕШТ 12.05 Пісні та музика, 17.30 18.00 Танк. музика; ВІ- ДЕНЬ 18.00 Нар. пісні, 20.45 Веселія пе- тір, 21.50 Власні твори; ГАМБЕРГ 20.40 21.00 „Моніка“ оп. Пасталя; КО- ШІНІН 18.00 Для Закарпаття; КЕНІГС- БЕРГ 20.00 21.00 „Студент-прошак“ оп. Мілера; МІЛАН 17.15 Форт., 21.00 22.00 23.00 24.00 „Ліжнина, що саміть- ся“ оп. Аріа Педрали; ПРАГА 17.55 Нм. анд.; Орх. концерт, 20.00 21.00 „Король волошок“ оп. Фрелла; РАДІО ПАРІ 18.00 18.30 Для дітей, 21.15 Под-амер. пісень- ки, 21.30 22.00 Театр вечер „Ле Монтер“ юм. Корнея; РІМ 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 Комедія.

Присилайте передплату!

БІРЖА.

Львів, 27. січня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельги белг. 89.58, 88.85, Долари американські 5.27.50, 5.25.00, Долари канад. 5.27.00—5.24.50, Фальорени год. 294.82—293.10, Франки фр. 17.47—16.90, Франки швейцарські 122.20—121.40, Фунти англ. 26.45—26.29, Гульдени данч. 100.20—99.80, Корони ч. 17.63—16.90 Кор. дан. 118.09—117.25 Кор. норв. 132.88—131.91, Корони шв. 116.23—115.25, Ліри-італ. 21.80—21.00, Марки фініанд. 117.70—117.25, Марки нім. 112.00—108.00, Шил-лінги австр. 99.20—98.20, Телі Авії 26.20—25.95, Марки нім. срібні 119.00—115.00

Анци.

4 і пів проц. внутр. 65.75, 65.25, 3 і пів. 1 см. 82.00 серія 97.00, 3 поз. інв. 2 см. 82.50, серія 91.00, 5. конкерс. 68.75 прес доз. 42.25, 4 конкерс. 68.13

Папери.

Банк Польський 119.50 Цукор 37.00, Вугіль 32.5, 31.75, Ліжкоп 65.00, Мод-жель 15.50, Остропець 27.00, Старахонці 39.25, 38.25, 39.75, Габербум 50.00.
Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“

Львів, 27. січня 1938 р.

1 кг. масла десерт. бавон. без оп. 2.95 зов. 1 кг. масла бочков. нел. в опак. 3.00 зов. 1 кг. масла експ. вжуч. в опак. 3.03 зов. Молоко 16—17 сот. 7.00—7.25 зов. 1 літр (копа) 7.00—7.25 зов.
Тенденція на масло і яйця знижкова на молоко вдержана.

Подяка.

Горем пробиті по втраці Найдорожчої Нашої Мамі, Сестри і Бабуні ОЛЬГИ з ГУГЛЕВИЧІВ ПИТЛИКОВОЇ, адони по бл. п. О. Степанові, парохомі Сільки Белькова, що упокоїлася дня 11. XII. 1937 р. у Львові, проживши 69 літ, скла- даємо оцим шпору подяку Впр. о. сов. Мирончіві, парохомі з Ясінськ за при- готування Дорогої Покійниці на в'їзну дорогу, Впр. о. сов. Лагол, Впр. о. Кут-ковичів, Впр. о. сов. Мирончіві й Впр. ОО. Василіадам з Крехова та Жовки за участь у похороні. Зокрема дякуємо Впр. о. Роушійкові ЧВВ за прощальні слова при вивосі домашни, Впр. о. сов. Лагол за поминальні проповіді у пер- шій та Впр. о. Федорончів за останні прощання над гробом та вискази спів- чуття і потіхи для пробитої горем сім'ї. Всім учасникам похоронів села Ло- зина, як тем усім, що зложили слова співчуття велике Спасибі!

Діти, Сестра, Брат і Внуки.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Українського Техні- чного Товариства відбудуться дня 13. лю- того 1938 в год. 10 переполуднем у до- мішні Т.аа у Львові, вул. Гродніцьких ч. 111 з таким порядком дня: 1. Відкриття Зборів, 2. Відчитання й прийняття прото- колу попередніх Загальних Зборів, 3. Звіт за діяльності, 4. Дискусія над ви- стави, 5. Звіт Контрольної Комісії та уде- лення абсолютної, 6. Затвердження пла- ну праці, 7. Вибір голови і членів Раді, 8. Вибір Контрольної Комісії, 9. Внесення й залати. — Рада. 223

НААДУТЬ ПРАЦЮ

ШУКАЮ до співпраці інженера-механіка зараз, Зголошення до Адміністрації під „Мірилі самостійні“.

КУПНО - ПРОДАЖ

ПРОДАМ урядову вимірювальну фабрику господарську в центр. Вісності Стр. Руська 18.

НОВА ГАЛІАНТЕРІЯ Вост. Вулиця сільки, Станіславів, розум. - зокре- ріжного роду галіантерії артисти.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЮ доброї посади; може бути в сторожа дому за місяць 800.— як до- логення Львів, вул. Горюшівська ч. 28, тер у п. Саншові.

РІЖНІ

НА КАРНАВАЛ виводяться убогий та- кові, смородинові, вітні, Калітас, а тел. 215-37, Цик лизли.

УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТ- шо їстине від 20 літ ІВАН МАРІН, приймає всі роботи музичного ви- чою і самостійного шиття за най- ковані цінах. Львів, вул. Петра ч. 11.

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ Львів, вул. Ко- ська 5 продає найкращі срібні на- би зі золота і срібла.

ОГОЛОШЕННЯ.

Б Р И Т В І

найліпші, гарантовані, свіжі марки продаж по найнижчих цінах оказійно фірма

С. ФЕДЕР

Львів Колерника ч. 11
„ Сикстуська ч. 7
„ Галицька 11

Приписові поштові дру- і книжки до вжитку сописів

ЛЮДИМ ВОЖЕ відомості зокре- ся можна купити в Адміністрації Львів, Ринок 10. Для зокре- мо на підписки. Шляхи дати. Zawladomiele wyrazkow

Gazetowa kartażka wydawcy opłaconej (200 sztuk) Kartażka gazetykowa za 400 sztuk